-Pancar Motor'da referandum engellenemez

-GAMAK'TA DİRENİŞ 75.GÜNÜNDE

-İşçi Sınıfının örgütlü mücadelesi

-Bursa'da grev kararı

15 GÜNDE BİR ÇIKAR

SAYI : 61 16 Ağustos 1975

Emek en yüce değerdir

MADEN-İŞ

Birlikten Kuvvet Dogar

BAĞIMSIZLIK, DEMOKRASİ, BARIŞ ve TOPLUMSAL İLERLEME İÇİN İLERİ !.

DİSK Genel Başkanı Kemal Türkler 1 Ağustos 1975 Cuma günü Ankara'da bir basın toplantısı yaptı. Çok sayıda yerli ve yabancı basın mensubunun izlediği basın toplantısında Genel Başkanın önemli açıklamaları ve sözleri, burjuva basınında yer almadı. Onca gazete içinde yalnız Cumhuriyet bu önemli toplantıda dile getirilen gerçekleri okurlarına duyurdu. Türkiye'nin hızlı bir sosyal değişim içinde bulunduğunu belirten Türkler, **«DİSK, bu önemli gelişmeler içinde, kendisi de başlı başına gelişen bir olgu olarak önemli bir yer işgal ediyor. DİSK, bir sendikal örgüt olarak işçi ve emekçi sınıflara ve ulusal, demokratik bir kuruluş olarak da tüm halkımıza karşı önemli sorumluluklar yüklenmiş durumdadır»**, dedi ve hatta sorumluluklarımızın bugün ülkemizin de sınırlarını aştığını belirterek **«tüm dünya ölçüsünde verilen bağımsızlık, barış ve demokrasi mücadelesi içinde daha bilinçli yer almamızı gerekli kıldığını»** belirtti.

hangi dünyanın içinde yer alacağız

«Bugün öylesine bir dünyada yaşıyoruz ki, alacağımız tavrın doğuruluğu, dünya koşullarının iyi saptanması ile sıkı sıkıya bağlıdır. Her şeyden önce şu soruya apaçık cevap vermemizin zamanı gelmiştir: Ülkemiz, ulusumuz, hangi dünyanın içinde yer alacaktır? Barıştan, özgürlükten yana bir dünyanın içinde mi, yoksa savaştan ve baskıdan yana olan bir dünyanın içinde mi?»

insanlar barış içinde yaşamak istiyorlar

«Barış düşüncesi insanlık içinde yok edilemez biçimde kök saldı. Dünya ölçüsünde sürdürülen yumuşama politikası, hem doğru ve gerçekçi bir politika olduğunu ispatlamış, hem de barışın güçlenmesinde etkin bir rol oynamıştır, ve oynamakta da devam etmektedir. Yumuşama ve «Barış içinde yanyana yaşama» politikası, savaşların ve yıkımların nereden geldiğinin apaçık anlaşılmasını sağlayarak tüm insanların gözünde emperyalizmin maskesini düşürmüştür.»

emperyalizm geriletiliyor

«EMPERYALİZM ARTIK BARIŞÇI VE İNSANLIĞIN KURTARICISI (SÖZÜM ONA HÜR DÜNYANIN KORUYUCUSU OLDUĞU) YALANLARINI SÜRDÜREMEMEKTE, SÜRDÜRSE BİLE BUNA KİMSEYİ İNANDIRAMAMAKTADIR.

Yumuşama, Barış içinde yan yana yaşama politikası, emperyalizmi köşeye sıkıştırmış, onun saldırganlığını dizginlemiştir. Geri kalmış ülkelerdeki emperyalist baskıyı hafifletmiştir. Empervalizm bu ülkelere eskisi gibi dilediği anda ve ölçüde açık faşist bir

K. TÜRKLER

rejim getiremiyor. Bu ülkeler giderek daha demokratik bir ortama kavuşuyorlar ve devrimci güçler her geçen gün daha ileri bir güce ve düzeye ulaşıyorlar. Ama bu durum emperyalizmin tüm saldırganlığını terkettiği anlamına gelmez. Şili'deki ilerici rejime karşı Amerika tarafından düzenlendiği artık belgelerle ispat edilen faşist komplo, bunun en canlı kanıtıdır. Şili katliamına en iyi ve en anlamlı cevabı, Portekiz işçileri, emekçileri ve Portekiz halkı verdi. Bunlar faşist rejime son vererek, faşizmin önemli kalelerinden birini daha düşürdüler. Vietnam ve Kamboçya halkları da emperyalizme ağır bir darbe vurdular. Şimdi emperyalizm, var gücüyle Orta-Doğu'da tutunmaya çabalamaktadır. Burada savaş tahrikçiliğinde bulunmakta ve halkları birbirine düşürmek için yoğun bir gayret göstermektedir.»

«İNSANLIĞIN MUTLU GELECEĞİ İÇİN, BARIŞ VE DEMOKRASİ İÇİN VERİLEN MÜCADELE HAVADAN VE SOYUT BİR MÜCADELE DEĞİLDİR. KAPİTALİZM VE SOSYALİZM ARASINDAKİ MÜCADELENİN BİR ÜRÜNÜDÜR. Günümüzde kapitalist sistem ile sosyalist sistem arasındaki mücadele gittikçe artmakta ve keskinleşmektedir. Bağımlı ve yarı bağımlı ülkelerdeki bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi bu iki sistem arasındaki mücadelenin bir uzantısıdır.»

ülkemizde durum ve görevlerimiz

«Ülkemiz dışa bağımlı ve aynı zamanda geri kalmış bir ülkedir. Emperyalizme olan bağımlılığımız sanayileşmemizin önündeki en büyük engeldir. İkinci engel, işbirlikçi tekelci çevrelerdir. Bunlar işbirliği halinde oldukları emperyalizmin ve kendi dar, bencil çıkarlarının ötesinde, ulusal çıkarları hiçe saymaktadırlar. Böylesine bir avuç sermayedarın çıkarlarına işleyen ekonomik düzende, bütün yük, işçi sınıfının, yoksul köylünün, memur-esnaf, alınteriyle çalışan tüm emekçilerin kısaca halkımızın üzerine bindiriliyor. Köylülerimiz hızla toprağından koparak mülksüzleşiyor ve işsizler ordusu bir çığ gibi büyüyor. Dar gelirli memurların durumu ise kelimenin tam anlamıyla bir facia'dır.

Devamı 7. sayfada

işçi sınıfı barış ve demokrasi kavgasının gücüdür

«Bağımsızlık mücadelesi bir takım kararlarla verilemez. Bu mücadele halkın aktif desteğiyle başarılabilir. Oysa MC hükümeti, halktan ve halkımızın demokratik mücadelesinden korkmaktadır. MC iktidarı, halkımız içinde gelişen anti-emperyalist bilincin daha da gelişmesinden endişelenmektedir. Bu nedenle de, göstermelik bir kaç kararla meseleyi uyutmaya çalışmaktadır.

Halkımızın düşmanı emperyalizme ve faşizme karşı bir güçbirliğinin oluşturulmasında ilerici kitle örgütlerine önemli görevler düşüyor.

Böylesine bir örgüt olan DİSK, bu konuda kendine düşeni yapacaktır. DİSK, KONGRE KARARLARINI YERİNE GETİREBİLMEK İÇİN İLERİCİ KİTLE ÖRGÜTLERİYLE, TÜM DEMOKRATİK GÜÇLERLE SÜREKLİ TEMAS HALİNDE OLACAK VE ANTİ-EMPERYALİST ve ANTİ-FAŞİST GÜÇBİRLİĞİNİN OLUSMASINDA AKTİF VE ÖRGÜTLÜ BİR GÜÇ OLARAK,
BAĞIMSIZLIK,
BARIŞ,
DEMOKRASİ
VE TOPLUMSAL İLERLEMENİN
EN MÜCADELECİ GÜCÜ OLAN İŞÇİ SINIFININ BİR ÖRGÜTÜ OLARAK GÖREVİNİ YERİNE GETİRECEKTİR.»

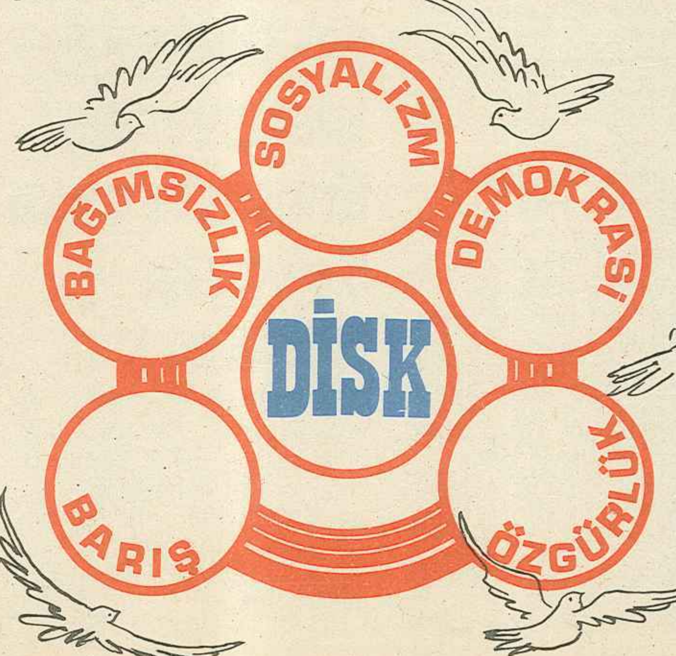
başyazı

İŞÇİLERARASI DAYANIŞMA

İbrahim GÜZELCE
DİSK Genel Sekreteri

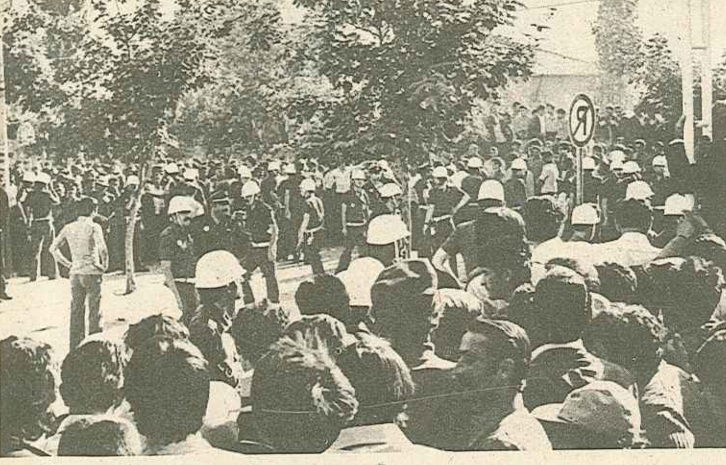
Kapitalist-emperyalist sistemin dünya çapındaki buhranı gittikçe derinleşiyor. Sınıf çelişkileri keskinleşiyor ve sınıflar arası mücadele yeni boyutlara ulaşıyor. Uluslararası kapitalist tekeller, ellerinde bulundurdukları devlet aygıtını kullanarak kendi buhranlarını emekçi halk kitlelerinin sırtına yıkmak istiyorlar. Oysa çalışan kitleler; artan işsizlik, pahalılık, yeni vergiler, zamlar, v.b. şeklinde beliren sermaye sınıfının krizine karşı, direnişlerini, daha örgütlü ve azimli bir şekilde sürdürüyorlar. Ulusal ve toplumsal kurtuluş hareketleri; Gine, Mozambik, Vietnam, Kamboçya gibi ülkeler de yeni zafer ve başarılar elde ediyor. Cezayir, Irak, Suriye gibileri de iktisadi bağımsızlıklarını sağlamlaştırma yolunda yeni adımlar atıyor. Faşizme karşı savaş gittikçe

Devamı 7. sayfada

Amerika B.D. ile imzalanmış bütün ikili anlaşmalar iptal edilmeli, bütün Amerikan üsleri yurdumuzdan sökülüp atılmalıdır. Asker, uzman ve benzeri tüm Amerikalılar son ferdine kadar yurdumuzdan çıkarılmalıdır!

SEYDİŞEHİR'de ZAFER GENE İŞÇİ SINIFININ OLDU!

BURJUVAZİ NASIL ENGELLER DİKERSE DİKSİN.. İŞÇİ SINIFI BU ENGELLERİ AŞARAK BÜYÜYOR.. SEYDİŞEHİR'DE 8000 İŞÇİNİN DİSK'E GEÇMESİNİ ENGELLEMEK İÇİN SALDIRI TERTİPLEYENLER, İŞÇİ SINIFININ GÜÇLENEN DEVRİMCİ MÜCADELESİNDEN KORKTUKLARINI, DEMOKRASİYE İNANMADIKLARINI İSPATLADILAR.. GÜÇLERİ YETMEDİ TAKVİYELER GETİRDİLER. CİVAR KÖYLERDE CİHADLAR İLAN ETTİLER.. BİLİNÇSİZ BIRAKTIKLARI YOKSUL KÖYLÜLERİ BİRİCİK DOSTLARI İŞÇİ SINIFININ ÜZERİNE SÜRMEYE ÇALIŞTILAR. BAŞARAMADILAR. GÜÇLERİ YETMEDİ.. SEYDİŞEHİR İŞÇİSİNİN BİLİNCİNİ KIRAMADILAR. MAĞLUP OLDULAR. TARİHİN HÜKMÜ BİR KEZ DAHA DOĞRULANDI...

DİSK'İN GELİŞMESİ ENGELLENEMEZ

Seydişehir işçisinin özgür tercihini boğmaya kalkışanlar, özünde, demokrasiyi boğuyorlar. Bu tertiplere ve niyetlere karşı her yurtsever direnecektir. Faşist özlemler içinde olanlara karşı döğüşmeyen, Anayasal hak ve özgürlüklerini savunmayanlar çocuklarının ve ailelerinin geleceğini vahşet ve ezgi dolu günlere terketmiş olurlar. Aydınlık günler için halka öncülük eden işçi sınıfı ve liderleri, anayurdumuzun bütün insanlarının geleceklerini, şeref ve hayatlarını korumak için faşizme karşı güçlü bir mücadele vermek gerektiğini herkese anlatıyorlar.

Seydişehir işçilerine karşı girişilen hunhar saldırı gerekli cevabı aldı. Ama katılma kararının verileceği önümüzdeki kongre büyük önem taşıyor. DİSK'in örgütlenmesine katlanamayan egemen çevreler bir yandan Seydişehir'de yasa dışı tertiplere başvururlarken öte yandan Kimya-İş ile Petrokimya-İş Sendikalarının yasal birleşmelerinde olduğu gibi yasaların gölgesine sığınıp bu birleşmeyi engellemeye çalışıyorlar. Burjuvazinin biricik amacı, işçi sınıfının serpilip gelişmesini önlemektir.

Bir kısım polisi ile, ülkü ocaklı sermaye uşağı komandolarla, MC partilerinin militanlarıyla, Türk-İş elemanlarıyla Seydişehir işçisine hunharca saldırıldı. CHP Gençlik Kolları Başkanı Adnan Bozgeyik öldüresiye dövüldü. İşçi sınıfının haklı mücadelesi boğazlanmak istendi. Seydişehir işçisi nasırlı ellerinin tersiyle bu zavallı güruhu yardı, geçti. Gücünü şöyle bir gösterdi. Faşistler kaçacak delik aradılar, yok oldular. Bir kısım polisin tarafgirliği öğrenci gençliğe, öğretmenlere karşı girişilen saldırıların, Gerede olaylarının içyüzünü Seydişehir emekçilerine gösterdi.

Bilinçsiz (eğitimsiz) bırakılan halkın dini inançlarının istismarı apaçık ortaya çıktı. Çok şey gördü Seydişehir halkı... Çok şey anladı. Her olayda olduğu gibi bu olayda da kazançlı çıkan işçi sınıfımız oldu.

DİSK EN GÜÇLÜ

Bugün Türkiye'de en güçlü konfederasyon DİSK'tir. Burjuvazi ve onun sözcüleri özellikle son zamanlarda DİSK'i güçsüz göstermenin çabasına giristiler. Bu volda yanlış rakamlarla işçileri şaşırtmaya veya engellemeye çalışıyorlar. Oysa Türkiye işçi sınıfı Türk-İş'i ve sözde bağımsız sendikaları terkederek ve gürül gürül akarak DİSK'e katılıyor. Bunun sebebi nedir? Bunun sebebi DİSK'in devrimci prensipleri, açıksözlülüğü ve işverenlere taviz vermez tutumudur. DİSK diğer sendikalar gibi. üç-beş kuruş zam için işçiyi oyalamaz. İşçinin günümüz koşullarına en uygun ücret alması için çaba gösterir ama gerçek kurtuluşun ancak ve ancak iktidara geçmekle mümkün olduğunu da söyler.. Son yıllar içinde yapılan bütün referandumların DİSK'e bağlı sendikalar tarafından kazanılması DİSK'in güçlülüğünü ispatlamaktadır. DİSK'in gelişen gücü karşısında korkuya düşenler Referandumun (yani işçinin serbestçe sendika seçme özgürlüğünün) neden karşısında yer alıyorlar? İşçi sınıfımız yıllardan beri Referandum'un yasalaşması için mücadele veriyor. **«Referandum hakkını söke söke alacağız»** diyor. O zaman Türk-İş'in ve ken dini sendikadan sayan bir-takım bağımsızların nasıl içi boş küfeler haline geldiğini hep beraber izleyeceğiz.

Bütün fabrikalarda DİSK'e geçmenin mücadelesi var!

Bugün Edirne'den Ardahan'a kadar bütün fabrikalarda DİSK e geçmenin mücadelesi verilmektedir. İşçi sınıfının gerçek Konfederasyonu olan Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK), bütün Türkiye ilericilerinin ve sosyalistlerinin aktif katkısıyla yakın zamanda işçi sınıfının çoğunluğunu kazanacak ve sarı şebekelerin işçilerin alın terleriy le beslenmelerini önleyecektir.

SENDİKA'DAN AMAÇ NEDİR?

Doğruyu konuşalım. Eğer bir işyerinin patronu, kendisi sendika kurdutuyorsa ve işçinin o sendikadan ayrılmaması için baskıda bulunuyorsa, o sendika patron yanlısı bir sarı sendikadır ve işçiye çalışmaz. Patrona çalışır. Sendika denen örgütü, işçiler kendileri kurarlar ve amaç, patrona ve onun düzenine karşı işçilerin örgütlü gücünü sağlamaktır. Haksızlıklara karşı güçlü mücadele vermek için, haklarımızı korumak ve geliştirmek icin örgütlenilir. Hemen bir noktaya daha değinelim. Burjuvalar ve onların politikacıları her zaman «Hür» lükten dem vururlar. Pe ki sendika değiştirmek isteyip de patronun işten atma tehdidini yüreğinde duymayan kaç işçi vardır? Eğer bir işçi çalıştığı işverinde her zaman için ekmeğinden olma korkusunu duyuvorsa, o iscinin hür olduğunu kimse söyleyemez.

Sarı Şebekeler ile İşverenlerin gücü, Birliğimiz karşısında Başarısızlığa Mahkûmdur!

İşçi sınıfın gücü birlik olmaktan geçer. Gücümüz, haklılığımızdan gelir. Gücümüz, bilgimizden, birliğimizden, dayanışmamızdan, mertliğimizden gelir. Gücümüz tarihten gelir. Bu gücü iyi kullanabilmek gerek...

SENDİKAMIZIN AMACI

Yukarıda genel olarak sendikacılığın amacını açıklamış bulunuyoruz.

Bu bölümde Türkiye Maden-İş Sendikasının amacını, bu genel ilkelere uygun bulunup bulunmadığını gözden geçireceğiz.

Türkiye Maden-İş Sendikasının amacı, ana tüzüğün 3. maddesinde saptanmıştır. 3. Maddenin amaçla ilgili bölümünü buraya aynen aktaralım.

«Sendikanın amacı, **üyelerinin menfaatlarını**, kanun ve nizamlar dairesinde **korumak, üyeleri arasında birlik ve yardımlaşmayı sağlamak**, üyelerini her türlü devlet daireleri ile özel ve tüzel kişiler karşısında temsil etmek **Anayasanın sosyal ve iktisadi haklar bölümünde yer alan ilkeleri gerçekleştirerek**, memlekette **sosyal adalet düzenini** kurmak için çalışmaktır.

Bu sebeple, Türkiye Maden-İş Sendikası, **işçi sınıfının ekonomik, sosyal ve kültürel bakımdan kalkınması ve yücelmesi için**, öncelikle Türkiyenin her bakımdan **tam bağımsız olmasını** ve **hızlı bir kalkınma yoluna girmesini** zorunlu görür. Bundan ötürü de **Türk İşçi hareketinin, anayasada öngörülen köklü dönüşümlerin gerçekleşmesini** sağlıyacak bir **devrimci öze** kavuşmasınr şart sayar.»

Maddenin bundan sonraki bölümünde temel ilkeler saptanmıştır.

Ana tüzüğün amaçla ilgili maddesinin yukarıda altını çizdiğimiz sözlerinin bilimsel içeriklerini gözden geçirdiğimizde, Türkiye Maden-İş Sendikasının amacının işçi sınıfının bilimi doğrultusunda saptanmış olduğunu görüyoruz.

Türkiye Maden-İş Sendikası ülkenin kapitalist toplum düzeni içinde yer almış bir ülke olduğu gerçeğini kabul ediyor. Ve sendikal mücadelesinin amacını buna göre saptıyor.

Maddenin başında «üyelerinin menfaatlarını korumak» sözüne yer verilmiştir. Sendikanın üyeleri işçiler olduğundan, korunan menfaat sınıfsal bir nitelik taşımaktadır. Bu sözde yer alan «menfaat» sözcüğü ise aslında «haklar» yerine kullanılan «ekonomik hakları» içermektedir.

Türkiye Maden-İş Sendikası altını çizdiğimiz bu söz ile işçi sınıfının ekonomik mücadelesini başa aldığını ve bu mücadeleyi kapitalist sınıfa karşı vereceğini kabul etmektedir.

Bu mücadele ile işçi sınıfının yaşama ve çalışma koşullarının değiştirilmesi amaçlanmaktadır.

Yine amaç maddesinde bu mücadelenin anayasa ve yasalaar çerçevesinde verileceği açıklanmıştır.

İşçi sınıfının ekonomik mücadelesi elbette yasal bir nitelik taşımaktadır. İşçi sınıfının mücadeleleri sonunda yasallaştırılmış bulunduğu tüm hakları eksiksiz alınacaktır. Ancak işçi sınıfı bununla da yetinmiyecek, yeni haklarını yasallaştırma mücadelesini eksiksiz sürdürecektir.

Yasallaştıracağı haklar arasında demokratik hak ve özgürlükler de vardır. Bu hak ve özgürlüklerin sınırlarının genişletilmesi de.

Yapılan ekonomik mücadele ile sınıfsal birliğin ve yardımlaşmanın da sağlanacağı amaç maddesinde gösterilmiştir.

İşçi sınıfının ekonomik, sosyal ve kültürel yönden kalkınması başta sınıf bilinci verilmesi ile ve bu bilincin ekonomik mücadele sırasında uygulana uygulana geliştirilmesi ile mümkün bulunduğundan Maden-İş Sendikası amaç maddesinde bunu açıkça dile getirmiştir.

Türkiyenin her bakımdan bağımsız olmasını amaçlarken emperyalizme karşı mücadele'de yer aldığı, hızlı bir kalkınma yolunda sözederken sömürüsüz bir düzeni amaçladığı, köklü dönüşümlerin ancak bir devrimci mücadele ile mümkün bulunduğu kabul edilmektedir.

Böylece işçi sınıfının ekonomik mücadelesi ile birlikte politik ve ideolojik mücadelesi demokrasiyi ve sosyalizmi amaçladığı gün gibi ortadadır.

Kapitalist bir düzen içinde devrimci sendikacılığın, işçi sınıfı biliminin öngördüğü amaçlarını seçmiş bulunan Türkiye Maden-İş Sendikası, bu amaçları gerçekleştirmenin yoğun mücadelesini vermektedir.

KAPİTALİZME, EMPERYALİZME KARŞI VERİLEN MÜCADELE HER ZAMAN BİR BÜTÜNDÜR. PATRONUN SÖMÜRÜSÜNE VE DÜZENİN HAKSIZLIKLARINA KARŞI MÜCADELE her zaman için HEM KAPİTALİZME, hem EMPERYALİZME ve hem de FAŞİZME KARŞI MÜCADELE ANLAMINI TAŞIR. Kapitalist olmayan bir ülke emperyalist olamaz. İŞÇİ SINIFININ DEĞİŞMEZ SLOGANI: Kapitalizme karşı SOSYALİZM, Emperyalizme karşı BAĞIMSIZLIK ve Faşizme karşı DEMOKRASİDİR.

mites'te bir söyleşi

Sendikamızın Gönen'de kurulu İşçi Tatil ve Eğitim Sitesinde (MİTES) 26.7.1975 tarihinde TRT'nin kitleler üzerindeki etkisi ve danıştay kararlarının MC hükümeti tarafından uygulanmaması konusunda bir sohbet toplantısı düzenlendi.

Prof. Dr. Muammer Aksoy bu konuda yaptığı konuşmada, TRT'nin en önemli görevinin, Türkiye'deki her türlü görüşleri işlemesi ve bu görüşlerin halka yansıtılması, tartışılması olması gerektiğini belirtti. Ancak böyle bir ortamda demokrasiden söz edilebileceğini, oysa bugünkü TRT'de tek bir görüşün halka yansıtıldığını ve böylelikle bu kurumun tarafsızlık ilkesinden sap tırıldığını anlattı.

Aksoy daha sonra görevden alınan İsmail Cem'in TRT'nin gerçek Genel Müdürü olduğunu Nevzat Yalçıntaş'ın ise sade vatandaştan hiç bir farkı olmadığını hukuksal açıdan ortaya koyarak MC'nin TRT'yi işgal ettiğini ve bu eylemin de anayasaya göre suç olduğunu belirtti.

Muammer Aksoy'dan sonra söz alan Sendikamızın Genel Başkan Vekillerinden Hakkı Öztürk yaptığı konuşmada, işçi sınıfının bilimini savunan aydınlara karşı büyük baskılar yapıldığını ve demir ökçelerin zulmü altında ezildiklerini tarihin kaydettiğini ne varki yine tarihin işçi sınıfının bilimini savunanların bu uğurda mücadele verenlerin işçi sınıfı tarafından abideleştirildiğini yazdığını anlattı.

Kapitalizmin çöküntü de resinde kendi sömürü düzenini devam ettirmek için doğurduğu faşizme karşı dünya halklarının verdiği mücadelenin başarısını yakın tarihin kaydettiğini söyleyen Hakkı Öztürk daha sonra ülkemizde sermaye sınıfının uzantısı olan ve kendilerini Milliyetçi olarak nitelendiren bu günkü iktidarın işçi ve halk düşmanı olduğunu anlatarak bu iktidarın kendi sömürü ve talan düzenini devam ettirmek için emekçi halkımız üzerinde uyguladığı faşizme başta işçi sınıfı olmak üzere tüm ezilmiş halkın geçit vermiyeceğini vurguladı.

pancar motor'da referandum engellenemiyecek!

Topkapı - İSTANBUL I. Bölge Temsilciliğimize bağlı PANCAR MOTOR işyerinde Sendikamız ile Türk Metal arasındaki yetki uyuşmazlığının REFERANDUM ile giderilmesi doğrultusunda İstanbul 4. ve 8. İş Mahkemelerinin verdiği karar Türk Metal tarafından temyiz edilmiş ve konu geçtiğimiz günlerde yeni boyutlara ulaşmıştır.

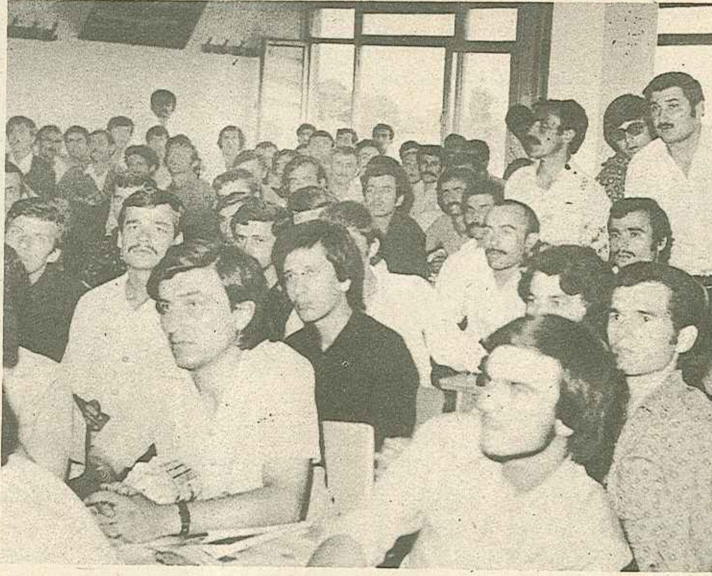
Bilindiği gibi Türk Metal Sendikası ve işveren Toplu Sözleşmeyi, süresinin bitiminden 4 ay önce feshetmişler, fakat Sendikamızın ve PANCAR MOTOR İşçisinin girişimleriyle bu ortak eylemleri engellenmiştir.

Sendikamız, bu işyerinde «İşçilerin adlarına Toplu Sözleşme yapacak sendikalarını hür iradeleriyle seçebilmesi» amacıyla konuyu İstanbul 4. ve 8. İş Mahkemesine götürmüş ve her iki İş Mahkemesi de GİZLİ OY - AÇIK SAYIM ilkesiyle REFERANDUM yapılmasına karar vermişlerdi.

Böylece PANCAR MOTOR işyerinde REFERANDUM yapılacak ve işçiler hür iradeleriyle gerçek sendikasını seçecek lerdi. Bu karara ilk tepki işverenden geldi. İşyerinde REFERANDUM yaptırtmayacağını söyledi. İşverenin yanısıra Türk Metal Sendikası da bu işyerinde REFERANDUM yapıldığı takdirde işçilerin DİSK -MADEN-İŞ'i seçeceklerinden korktuğu için hemen harekete geçmiş ve Yargıtaya başvurarak REFERANDUM kararının bozulmasını istemiştir. Ve Yargıtay, kendisine yapılan bu başvurmayı usulüne uygun olmamasına rağmen, görülmeyip bir çabuklukla inceleyerek, sarı send'ka olduğu apaçık belli olan Türk Metal'in bu isteğini yerine getirivermiştir.

Sendikamızın Hukuk Dairesi yetkilileri önümüzdeki günlerde Ankara'ya giderek Yargıtay 9. Hukuk Dairesinin nezdinde girişimlerde bulunacak ve ayrıca Genel Kurul Üyeleriyle görüşmeler yaparak toplantının bir an önce yapılması, REFERANDUM'un yasal olduğu doğrultusunda bir karar çıkmasını sağlama olanaklarını araştıracaklardır.

Yargıtay Genel Hukuk Kurulundan bu doğrultuda çıkacak karar Türkiye çapında uyulmaz zorunlu ve yetki uyuşmazlıklarına kesin çözüm getiren bir karar olacaktır.

● Geçtiğimiz hafta içinde DİSK yöneticileri, sendika seçme özgürlüğü için iki aydır mücadele veren devrimci Gamak işçilerini ziyaret ettiler. Resimde DİSK Genel Sekreteri İbrahim Güzelce işçilerle konuşurken.

GAMAK'TA DİRENİŞ 75. GÜNÜNDE...

Daha önceki sayılarımızda da yazdığımız, Topkapı-Maltepe'deki «GAMAK ELEKTRİK ve MAKİNA SANAYİİ A.Ş.» nin devrimci işçileri ikibuçuk ay önce sendika seçme özgürlüğü için başlattıkları haklı direnişe devam ediyorlar.

GAMAK'lı İşçi arkadaşlarının sınıfsal çıkarlarını çiğnetmemek için verdiği her haklı mücadelede maddi, manevi tüm olanaklarıyla onların yanında olan «T. MADEN-İŞ SENDİKASI» üyelerinden sonra, GAMAK'lı İşçilere DİSK'e bağlı diğer sendikalardan da yardımlar gelmeğe başlamıştır. Geçtiğimiz günlerde, DİSK'ten bir heyet, GAMAK'lı işçileri direnişlerini sürdürdükleri çayırda ziyaret ederek, kendileriyle görüşmüşler ve Anayasal haklarını kullanmakta olan GAMAK işçisine, DİSK'e bağlı tüm sendikaların katkıda bulunmaya devam edeceğini, önümüzdeki günlerde, mücadeleci işçilerimize daha değişik programlar uygulanacağını söylemişlerdir.

Daha sonra konuşan Devrim ci GAMAK işçileri, uzun süredir vermekte oldukları mücadelenin, yalnız kendilerine ait olmadığını, bu kavganın Türkiye işçi sınıfının sosyalist hareketinden ayrılmayacağını, bu nedenle Türkiye işçi sınıfının gerçek ekonomik örgütü olan DİSK'in temel amacı ve ilkeleri doğrultusunda, devrimci bir tavırla direnişlerini sürdüreceklerini söylemişler bağımsızlık. Demokrasi, barış ve sosyal ilerleme için başta işçi sınıfı olmak üzere, tüm emekçi halkımızın, emperyalizme, faşizme ve sömürüye karşı mücadele etmeye çağırmışlardır.

YAŞAMAK

Hasan Dervişoğulları
Bursa - MAKO İşçisi

Yaşamak dediğin
tatlı bir gerçek
Kim sorarsa
Yaşıyoruz güya
Ekmeğimiz simit,
Yemeğimiz ekmek
Sorarlarsa
Ne yapıyorsun?
Yaşıyoruz güya
Su yaşanası dünyada
Yaşamak için
Devrimci saflarımıza
birlikte geçin
Hergün kahroluruz.
Yanarız için için
Sömürüye evet mi?
Hayır mı?
Karar verin seçin.

Halkımızın Milli Kurtuluş Savaşı ile başlayan demokratik özgürlüklerine sahip çıkma mücadelesini kırma, Türkiye'yi adeta açık bir faşizm ortamına dönüştürerek, tüm emekçi halkımızı yerli ve yabancı sermayenin egemenliği altında tutma çabaları daha da belirgin bir duruma girmiştir. Şu husus açık ve kesinlikle bilinmelidir ki, başta işçi sınıfımız olmak üzere; köylü, memur, esnaf, aydın gibi alın teriyle geçinen tüm emekçi halkımız faşizmin bu açık tırmanışına yol vermeyecek, anayasal ve demokratik haklarına mutlaka sahip çıkacaktır.

Fazla Mesai üzerine

AYDIN MERİÇ
DİSK Gn. Sekreter Yardımcısı

Ülkemizde işçilerin büyük bir kesimi fazla mesai yapmaktadır. Bir çok işyerlerinde Kanunun açık hükmüne rağmen (1475 sayılı iş Kanunu Madde 35-e) fazla mesai zorunlu kılınmıştır.

— FAZLA MESAİ İŞÇİLERİN NORMAL BİR YAŞAMA İÇİN ÇALIŞMAYI YETERLİ GÖRDÜKLERİ NORMAL BİR HAFTA DÜZENİNDEN FAZLA ÇALIŞMAK DEMEKTİR.

Normal mesai ücretinin %25, %50 hatta %100 üstünde ödediklerine göre fazla mesailer görünüşte, kapitalistlere «çok pahalıya mal olmuş» a benzerler, ama gerçekte FAZLA MESAİ KAPİTALİSTLERİN YARARINADIR, çünkü teknolojideki hızlı gelişmeler sonucu ömürleri gitgide kısalan «makinaların» 24 saatte 24 saat çalışmalarını sağlar. Başka bir deyişle, fazla mesai saatleri, kapitalistlerin «üretkenlik»ten azami kâr sağlamalarını mümkün kılar.

Buna karşılık FAZLA MESAİ İŞÇİLERİN ZARARINADIR, çünkü herşeyden önce üretkenliği (nisbi-artı-değeri) arttırdığından, işçilerin daha çok sömürülmelerini mümkün kılar.

Fazla mesainin işçilerin sömürülmelerini arttırmaktan başka bir çok başka zararı da vardır.

Bu fazla saatler işçinin yorgunluk, ruhi bunalım ve diğer illetlerine sebep olan işgücünün aşırı kullanılmasını temsil eder.

Fazla mesai karşılığında işçi haftalık gelirine ek bir miktar daha alınca, karşısına yeni bir problem daha çıkar, bu yeni durum onun saatbaşı ücretinin artması talebinin zorunluluğunu azaltır. Bu da işçinin fazla çalışma isteğini kamçılar.

Fazla mesainin sebep olduğu diğer sorun, ülkedeki işsizlik oranını arttırdığı ve kapitalistlerin, işçileri bir tehdit silâhı olarak kullandıkları yedek işçi ordusunu çoğaltmasıdır.

Fazla mesainin psikolojik etkilerini de gözden kaçırmamak gerekir. En yaygın ve zararlı sonucu işçilerde «İŞE KAPANMA» alışkanlığına sebep olması, işçiyi aile hayatından ve bütün toplumsal yaşantıdan tecrit etmesidir.

İşte bütün bu nedenlerden ötürü önce işçilere zorunlu olarak kabul ettirilmek istenen fazla mesaiye karşı çıkmak sonra giderekten genel olarak fazla mesai yapılmasını önlemek işçi sınıfının yararınadır. Bu bizim demokratik bir belgimiz olmalıdır.

EKONOMİ POLİTİK

GÜNÜMÜZDE FAŞİZM

İkinci Dünya savaşı sonunda faşizm; yığınların verdikleri uzun ve azimli anti-faşist mücadele sonucu ezilmiş, pek çok ülkede halk demokrasileri kurulmuş olmasına rağmen, faşizm bütünüyle ortadan kalkmamıştır. Çünkü faşizmi yaratan sınıfsal sebepler yok edilememiştir. Kapitalist sistem yaşadıkça, faşizm tehlikeside her zaman var olacaktır. Barışın, ulusal bağımsızlığın, demokrasinin ve sosyalizmin azılı düşmanı olan ve kitlelerin bu yoldaki her talebinin kendi sistemini çöküntüye götürdüğünü gören tekelci sermaye, en gerici güçlerini ulusal ve uluslararası planda işçi sınıfı ve diğer emekçi kitlelerin ezilmesi, baskı altında tutulması, zaten sınırlı olan demokratik ortamın daha da daraltılması için baskı unsuru olarak kullanır. Bugün İspanya, Şili ve bazı «Üçüncü Dünya» ülkelerinde faşizm iktidardadır. Faşist nitelikte olan parti ve gruplar 65 kapitalist ülkede faaliyette bulunmakta ve uluslararası birlikler oluşturmaktadır. Bu parti ve gruplar büyük mali olanaklara sahiptirler. İktidardaki sınıfın belirli çevrelerinde, orduda nüfuzlu koruyucuları vardır. Bu unsurlar eski açık faşist örgütlerin kalıntıları şeklindedirler. Faşizmden yana hareketlere ve siyasal koalisyonlara geçici yada sürekli olarak girmektedirler. Faşistler göstermelik olarak kitlelerin sosyal hak ve taleplerinin savunucusu kesilmekte, böylelikle bilinçsiz bazı küçük burjuva ve lumpen proleterya yığınlarının kapitalist sistemde ileri gelen hoşnutsuzluğunu, işçi sınıfı ve emekçi kitlelerin bağımsızlık-demokrasi-sosyalizm mücadelelerine karşı vurucu güç olarak kullanmaktadırlar.

Yıllardır faşist diktatörlük altında bulunan İspanya, Brezilya, Kolombiya, Arjantin, Güney Afrika ülkeleri, Endonezya, Filipin, İran, Ürdün en son Şili ve diğer ülkelerde siyasal rejimin görevi, sömürge sisteminin çökmesini engellemek, ülkenin emperyalist sistem içerisinde kalmasını sağlamaktır. Bu yüzden halk kitlelerinin her türlü demokratik hak ve özgürlükleri yok edilmiş, ekonomik ve siyasal çıkarları yönünde örgütlenme olanakları kaldırılmıştır. İşçi ve emekçi kitleler, aydınlar, öğrenciler ağır baskılara maruz bırakılmaktadır. Kendi ülkelerinde «demokrasi» olduğunu iddia eden gelişmiş kapitalist ülkeler, bu ülke halklarının kanıyla beslendikleri için, baskı rejimlerini desteklemekte, savunmakta, hatta bizzat faşistlerin iktidara gelmesine yardımcı olmaktadırlar. (Şili örneği)

Ancak bütün bunlara rağmen dünya halklarının bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm yolunda verdikleri mücadeleler, emperyalizmi ve onun kaleleri olan faşist rejimleri her geçen gün çöküntüye uğratmaktadır. Gelecek, işçi sınıfı ve emekçi kitlelerin bu yolda başarıya ulaştıkları aydınlık bir gelecek olacaktır.

işçi sınıfının birligi kavgamızın temelidir

LAYNE BOWLER Ankara II. Bölge Temsilciliğimize bağlı bir işyeridir. Dik Türbin Pompaları üretir.

LAYNE BOWLER'de çalışan 110 işçi Sendikamız Maden-İş' in üyesidir.

Sendikamız ile işveren arasında 1 Nisan 1975 tarihinde Toplu Sözleşme görüşmelerine başlanır.

Ne var ki işveren uyuşmaz tutumunda direnmekte ve anlaşmaya yanaşmamaktadır. Oysa işyerinde çalışan işçilerin büyük bir çoğunluğu vasıflı işçidir ve asgari ücretle çalıştırılmaktadır.

Konu Yasa gereği Uzlaştırma Kuruluna götürülür fakat Uzlaştırma Kurulu da uyuşmazlığı gideremez.

Sendikamız bu işyerinde grev kararı alır. Ankara Sıkı Yönetim Komutanlığının izni ile 17.7.1975 günü saat 06.00' da LAYNE BOWLER'de grev başlar.

Kapıda grev yazısını gören işveren birden şaşırır «Giren girsin herkes çalışabilir» der. Demesine der ama gürleyen bir sesle susar.

Bu ses «Hak verilmez alınır», Sömürüye son, DİSK Emek ve Kardeşlikten yanadır. İşçiyiz Güçlüyüz, Devrimde öncüyüz» diye gürleyen BOWLER işçisinin sesidir.

İşte LAYNE BOWLER'de grev böyle başlamıştır. Bugüne dek başarıyla devam etmiş ve edecektir.

LAYNE BOWLER Grevcileri, Sermaye sınıfına karşı verdikleri hak alma mücadelesinde işçi sınıfının tek silahı olan grevin amacının sınıfsal olduğunu, mücadelenin bu grevle bitmeyeceğini sömürü düzeni var oldukça süreceğini söylemekte ve işçi sınıfının bir parçası olarak tek yumruk olduklarını göstermektedirler.

Çevredeki işyerlerinden akın akın grev yerine gelerek LAYNE BOWLER Grevcilerinin mücadelesine katılan işçiler, bu mücadeleyi sadece LAYNE BOWLER işçisinin değil aslında kendi grevleri olarak kutladıklarını göstermekte böylelikle sermaye sınıfı karşısında verilen mücadelede işçi sınıfının dayanışmasını örneklemektedirler

LAYNE BOWLER İŞÇİLERİ bu kavgalarıyla ELEKTROMETAL ve ÇÜMİTAŞ Grevcilerine devrimci selamlarını göndermektedirler.

ELEKTROMETAL Grevcileri; bir buçuk yılı aşkın bir süredir aynı mücadeleyi verirken Türkiye İşçi Sınıfı tarihine adlarını ezilmez güvenleri, sınıfsal kinleri ve bilinçleriyle yazdırdılar.

ÇÜMİTAŞ Grevcileri Adana' da beş aydır yine aynı mücadeleyi vermektedir.

Bu mücadele ağzına kadar kardeşlik, sapına kadar dostluk dolu çelik inançların demir yüreklilerin mücadelesidir.

Arjantin işçi sınıfı GENEL GREV'e gidince hükümet istifa etti işçiler % 100 zammı kabul ettirdiler..

Türkiye işçi sınıfı, yirminci yüzyılın bitmesine bir çeyrek kala hâlâ GENEL GREV hakkını elde edememiştir. Dünya işçi sınıfının durumuna bakacak olursak şunu görürüz: İşçi sınıfının güçlü olduğu her ülkede işçi sınıfının Genel Grev hakkı yasalaşmıştır. Sosyalist ülkelerde işçi sınıfı zaten iktidarda olduğu için böyle bir şeye lüzum yoktur. İşçi sınıfı nerede güçsüzse (veya yeterli mücadele verememişse) o ülkede Genel Grev yasal değildir. Büyük Burjuvazinin kanlı diktatörlüğünün sürdüğü faşist ülkelerde ise değil Genel Grev, grev dahi yasaktır. (Şili, İran, İspanya)

Türkiye, bugün dünyada 141 ve 142 nci maddelerin kalkmadığı, Genel Grevin yasal olmadığı ender bir ülkedir.

Genel Grev, işçilerin önemli bir silâhıdır. Nitekim Arjantin işçi sınıfı Genel Greve giderek ücretlerinde yüzde 100 lük artışı, koparak almıştır. Aynı günlerde, Yunanistan işçi sınıfı da genel greve başvurarak ücretlerinde önemli bir artış sağlamış ve kapitalist hükümetin politikasını şiddetle protesto etmişti.

141 ve 142 nedir? niçin kalkmalıdır?

Türk Ceza Kanunun 141 ve 142 nci maddeleri burjuvazinin elinde bir silâhtır. İşçi ve müttefiki emekçi sınıfların ve onlardan yana aydınların düşünce özgürlüklerini ve serbestçe örgütlenmelerini engelleyen maddelerdir.

1930'larda İtalyan emekçilerinin başına bir kara bulut gibi çöken faşizmi daimi kılmak için hazırlanan kanun maddeleridir. Bu maddeler İtalyan burjuvazisinin elinde güçlü birer silâh olmuştur ama İtalyan işçi sınıfının ve emekçi halkının güçlü mücadelesi İtal ya'da demokrasiyi kurtarmış, faşist Mussolini'yi ayaklarından asarak cezasını vermiştir.

Egemen sınıfın elinde işçilere - emekçi halka karşı bir silâh olan bu maddelerin diğer ülkelerde ortadan kaldırılması da işçilerin emekçilerin ve onlardan yana aydınların güçlü bir mücadele vermeleri ile mümkün olmuştur.

Hür ve demokratik nizamdan bahsedenler bu gerçekleri gözlerden gizlemeye çalışırlar. Bir ülkede eğer işçi ve emekçi sınıfların düşünceleri, örgütlenmeleri yasaklanıyorsa, o ülkede hür ve demokratik nizamdan söz edilemez. Demokrasiye gerçekten inanan insanlar, ülkemizde fikir ve inanç özgürlüğünü de yürekten savunmalıdırlar.

TÜRK-İŞ ÇÖKÜYOR!.

Bu çöküş işçi sınıfının sendikal birligini Disk'de saglamlıyor, işçi sınıfının örgütlü bu birligini bölmek için burjuvazi 3. konfederasyon tezini öne sürüyor, ama boşuna çaba harcıyor!

Türk-İş yöneticilerinin MC Hükümeti aracılığıyla işkolu yönetmeliğini düzelttirme girişimlerine rağmen Türk-İş'e üye en güçlü örgütlerden GENEL-İŞ Sendikası 3 Ağustos 1975 Pazar günü yaptığı Olağanüstü Genel Kuruluyla Türk-İş'ten ayrıldı.

Olağanüstü Genel Kurul sonunda 60 şubeBaşkanının imzaladığı bir karar taslağı 226 delegeden 223'ünün oyuyla kabul edilmiştir. Genel Kurul'da konuşan GENEL-İŞ Sendikası Genel Başkanı Abdullah BAŞTÜRK:

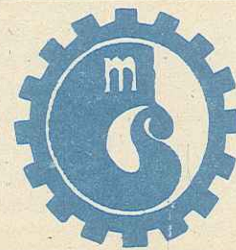
«Türk işçisini bölen Halil Tunç'tur. Bu yosun tutan kafalar şimdi kalktılar Genel - İş'i bölmeye çalıştılar. Kimsiniz siz? Bir milyon üyeleri varmış. Palavra. 480 bin üyeleri var» demiştir.

Kabul edilen önergeden aşağıya aldığımız bölümler Türk-İş'in iç yüzünü ve işçi sınıfının birleşme isteğini açıkça ortaya koymaktadır.

«Ülkemizde karma ekonomi kılıfı ardında yürürlükte bulunan emperyalist ve kapitalist sömürü düzenine karşı işçi sınıfına düşen tarihî görevden kaçması.»

«Siyasî partiler karşısında, sözde tarafsızlık gerekçesiyle işçi sınıfı yararları için kesin ve açık bir tercihten sürekli olarak kaçınması ve işçi sınıfını siyasal partilerin oyunları karşısında boşlukta bırakması.»

«İşçi sınıfının bütünleşmesi korkusu sonucu üst kuruluş olarak bünyesinde aynı işkolunda birden çok sendikaya yer vermesi ve bu türlü bölücülükleri körüklemesi.»

migsan ?

BURSA'da GREV KARARI ALINDI!..

BURSA XIII. Bölge Temsilciliğimize bağlı TOFAŞ, RENAULT, MAKO ve ROBERT BOSCH işverleri ile Sendikamız arasındaki uyuşmazlık nedeni ile oluşturulan uzlaştırma kurulu 28.7.1975 tarihinde kararını bildirmiş ve Sendikamız kurul kararını kabul etmeyerek toplam 5500 işçinin çalıştığı bu dört işyerinde 1.8.1975 tarihinde grev kararı almıştır.

BURSA'da kurulu bu Işyerlerinde grev kararı alınması üzerine BURSA XIII. Bölge Temsilcimiz; Selim MAHMUT OĞLU konuyla ilgili olarak gazetemize şu açıklamayı yapmıştır.

Tabii ki bu kararı kabul etmedik ve grev kararı aldık.»

Selim MAHMUTOĞLU daha sonra BURSAda otomotiv sahasında üretim yapan bu dört işyerinde çalışan işçilerin aldıkları ortalama ücretin diğer sanayi bölgelerinde çalışan işçilerin aldıkları ortalama ücretden çok düşük olduğunu belirterek, Üyelerimizin bu gerçek karşısında ki haklı isteklerinin mücadelesinin verildiğini söylemiş, bu hak alma mücadelesinde sendikamızın üyelerine, üyelerimizin de dev rimci örgütlerine inançlarının ve güvenlerinin olağanın üstünde olduğunu vurgulamıştır.

«BURSA İŞÇİSİ'nin adlarına toplu sözleşme yapma yetkisini işyerlerinde yapılan REFERANDUM lar ile Sendikamıza vermesinden sonra başlattığımız toplu sözleşme görüşmelerinde işverenlerin ve onların temsilcilerinin uzlaşmaz tutumları bizi yasa gereği uzlaştırma kuruluna gitmeğe zorladı.

Ne var ki kurul kararı gerek Sendikamızın genel toplu sözleşme politikası gerekse kendi işkolumuzda yapılan toplu iş sözleşmelerinin sonuçlarından ve böylelikle üyelerimizin isteklerinden çok uzaktı.

Kadınlar için çıkarılan

20 YILDA EMEKLİLİK YASASININ İÇYÜZÜ

Kadınlara «20 Yılda Emeklilik Yasası», Meclis komisyonlarında görüşüldü, çıkarıldı çıkarılıyor derken, işçi kadınlarınki çıkarılmadan meclisler ta tile girdi.

Çalışan kadınların, anne ve emekçi olarak topluma iki yönlü katkıda bulundukları gözönüne alınarak bazı haklar ve ayrıcalıklar tanınmasını kabul eder görünenler bakın nasıl da lütuflarda bulunuyorlar.

Çalışan kadınlar, isterlerse 20 yılda emekli olabilecekler, AMA...

— 5000 iş günü prim ödemiş olmak kaydıyla,

— 18 yaşından önceki çalışma süreleri gözönüne alınmaksızın,

— %70 yerine, %60 oranında emekli maaşı almayı kabul etmeleri şartıyla...

Görüldüğü gibi kadınlara 20 yılda emekli olma hakkı tanınıyormuş gibi gösterilip, bu hakkı kullanmak tercih edilmez hale getirilmiştir. Eğer yasa değişikliği ile, kadınların toplumdaki durumunu iyileştirmek gibi bir kaygı taşınsa idi, kadınların çoğunun 18 yaşından çok daha önce çalışmaya başladıkları ve bu süre içinde de primlerini eksiksiz ödedikleri göz önüne alınarak:

— 18 yaş öncesi çalışma süreleri de gözönüne alınarak

— Emekli maaşlarında indirim yapılmaksızın bir tasarı hazırlanmalıydı. Ancak böyle bir yasa tasarısı kabul edilir ve istendiğinde kullanılabilir bir hak getiriyor olabilirdi.

Eskisi gibi 25 yılda emekli olmayı tercih ettirecek biçimde kanun değişikliği yapmak düpedüz aldatmacadır, göz boyacılığıdır.

Burada tüm çalısan kadınlara birlikte düsen görev: HAKLARINA SAHİP ÇIKMAK. «SÖZDE» VERİLEN HAKLARI, «GERÇEK» HAKLARA ÇEVİRMEK İÇİN **ÖRGÜTLÜ** MÜCADELE VERMEKTİR.

KAPİTALİST DÜZENDE İŞÇİLERİN ve EMEKÇİLERİN ÖZGÜRLÜĞÜNDEN BAHSEDİLEMEZ!

«Paran kadar konuş..» diye bir lâfımız vardır. İşte kapitalist düzende işçilerin ve emekçilerin özgürlüğü bu cümlede yatar.. «Paran kadar hürsün..»

Burjuvazi ve onun politikacıları, düzenlerinin «hür» olduğunu söylerler. Kendileri için öyledir. Ve hatta onlar ülkelerini bırakıp diğer kapitalist devletleri de «hür» gösterip savunurlar.. Böylece yabancı kapitalistlerin avukatlığı yapılır. Ama gerek Amerika'daki gerekse diğer kapitalist (emperyalist) ülkelerdeki milyonlarca işsizin - aç ve yoksulun durumlarını düşünmezler. İşsiz kişi, burjuva düzeninde işsiz kalmakta hürdür. Fabrikalarımızdaki, köylerimizdeki mil yonlarca insan düşük ücret almakta, sömürülmekte ve yarı aç yarı tok yaşamakta hürdür. Gecekonduda ya da toprak altında oturmak da burjuvaziye göre hürriyetin sembolüdür. Hakları için grev yapan, direnen işçiler, üzerlerine yollanan panzerlerin altında kalmakta da hürdürler.. Coplanmaları, döğülmeleri, öldürülmeleri de işçi ve emekçilerimizin vazgeçemiyecekleri bir hürriyettir.

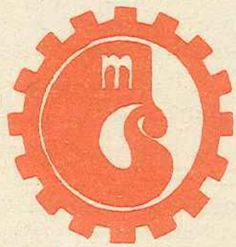
Biz işçiler ise; gerek hürriyetin ancak sömürüsüz bir toplumsal düzende yani isci sınıfının liderliğinde emekçi halkın iktidarında mümkün olacağını bilir ve savunuruz.

BELDESAN ve TEKİMAL SİNATEZ'de GREV KARARI...

Levent-İST. VI. Bölge temsilciliğimize bağlı BELDESAN işyeri ile Sendikamız arasında 16.6.1975 tarihinde başlayan toplu sözleşme görüşmelerinde anlaşma sağlanamaması üzerine yasa gereği oluşturulan uzlaştırma kurulu kararını bildirmiş ve kurul kararı Sendikamızca kabul edilmeyerek anılan işyerinde 1.8.1975 tarihinde grev kararı alınmıştır.

İZMİR III. Bölge Temsilciliğimize bağlı TEKİMAL SİNATEZ işyeri ile Sendikamız arasında bir süreden beri sürdürülen toplu sözleşme görüşmelerinde bu güne dek uyuşmaz tutumunda direnen işveren, İzmir Bölge Çalışma Müdürlüğünde 30.7.1975 tarihinde yapılan toplantıya da katılmamıştır.

Sendikamız işverenin bu tutumundan hareketle bu işyerinde 31.7.1975 tarihinde grev kararı almıştır.

GAZAL'DA SÖZLEŞME

Sendikamız ile İzmit'te kurulu GAZ ALETLERİ A. Ş. arasındaki toplu sözleşme anlaşmazlığı sonunda alınan grev kararından sonra, taraflar görüşmeleri sürdürmüşler ve bunun sonucu olarak da 18/7/1975 tarihinde yaptıkları toplantıda, uyuşmazlık konularının tümü üzerinde anlaşarak, sözleşmeyi imzalamışlardır.

Varılan anlaşmaya göre, sözleşme 1/4/1975 tarihinden itibaren 2 yıl süre ile yürürlükte kalacaktır.

İşyerinde asgari saat ücreti 650 kuruş olarak belirlenmiştir.

Üyelerimizin saat ücretlerine; 1/4/1975 tarihinden itibaren 400, 1/4/1976 tarihinden itibaren de 400 kuruş zam yapılacaktır.

Her sözleşme yılında 3'er maaş ikramiye alacak olan üyelerimize, 1000.— er TL. yıllık ücretli izin ödeneği ile 650.— şer TL. dini bayram ikramiyesi verilecektir. Dini bayram arefelerinde tam gün ücretli izin yapacaklardır.

Kıdem tazminatlarının 36 güne çıkarıldığı toplu iş sözleşmesinde üyelerimiz, her sözleşme yılında 1500.— zer TL. yakacak ödeneği alacaklardır.

Yıllık ücretli izin süreleri;

— 1-5 yıl arası 17 işgünü,

— 5-10 yıl arası 25 işgünü,

— 15 yıl ve fazlası 30 işgünü; olarak belirlenmiştir.

Üyelerimizin fazla çalışma ücretleri % 60, ancak, Ulusal Bayram, Genel Tatiller, dini bayramların arife günleri, Cumartesi öğleden sonra ve Pazar günü çalışma ücretleri % 100 zamlı ödenecektir.

Üyelere günde bir öğün yemek işverence verilecek, ramazan ayında yemek yemeyen üyelerimize 15.— TL. yemek ücreti ödenecektir. Üyelerimizin işyerine getirilip, götürülmeleri işverence temin edilen özel vasıtalarla sağlanacaktır.

Sendika üyelerinin yaz aylarında yıllık ücretli izinlerini, Sendikanın kampında geçirmelerini sağlamak amacıyla işveren, Sendikanın Kamp İdaresine 150.000.— TL. (2 yıl için) vermeyi kabul etmiştir.

Gece vardiyasında çalışan üyelerimizin saat ücretleri 150 kuruş zamlı ödenecektir.

Üyelere her yıl 2.500.— TL. sı imalâtı teşvik ödeneği ödenecektir.

Sosyal Yardımlar; evlenmede 850.— TL., doğumda 600.— TL., ölümde; üyenin ölümünde yakınlarına 3.000.— TL., yakınlarının ölümünde üye ye 850.— TL., çocuk zammı her ay her çocuk için 50.— TL., askerlik yardımı 600.— TL. olarak belirlenmiştir.

Üyelerimizin ilk okula devam eden her çocuğu için 300.— TL., orta ve liseye giden her çocuğu için 500.— TL., üniversiteye giden her çocuğu için 900.— TL. tahsil yardımı işverence verilecektir.

Tehlikeli bölümlerde çalışanlara % 10 yıpranma primi ödenecektir.

Muvakkat işçilik sorunu da halledilmiş olup, Sendikal, Sosyal hak ve menfaatler ile İş Emniyeti ve İşçi Sağlığı Tüzüğü hükümlerine uygun haklar sağlanan bu toplu iş sözleşmesinden (500) üyemiz istifade edecektir.

KENDİ DAVASI İÇİN DOĞÜŞMEYEN DÜŞMANIN KAVGASINA YARDIMCI OLUR

YOKSUL VE ZENGİN

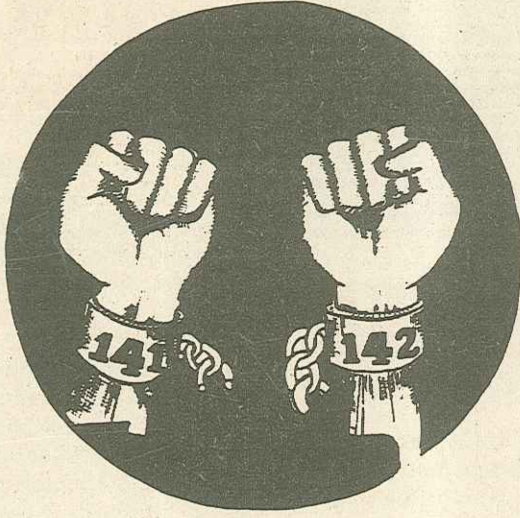
İnsanların kimini zengin, çoğunu da fakir yapan düzenlere **kapitalizm denir.** Biz işçiler, sömürüsüz bir toplumsal düzende bütün insanların eşitliğini savunuruz: **«Yok edin insanın insana kulluğunu/Bu davet bizim...»**

İnsanlar doğarken eşit doğarlar (derlerse de inanmayın, kapitalistin çocuğu daha besili doğar). Ama fark, daha doğumun hemen ertesinde belli olur ve gittikçe de açılır. Burjuvazinin düzeni emekçilerin çocuklarını da «yoksullar» — (ezilenler) — kitlesine dahil eder ve daha çocuk yaşta fabrikalara çekerek hem okuma imkânı tanımaz hem de asgari ücretin de altında ve sigortasız çalıştırır, ezer, sömürür. Özgürce gelişimini önler ve bütün hayatı boyunca içinden zor atacağı bir «sinme» (eziklik) yaratır.

İNSAN KÖTÜ DEĞİLDİR

Toplumun «kötü» olarak nitelediği insanlar vardır ama aslında insan doğuştan kötü olarak dünyaya gelmez! İnsanı iyi veya kötü yapan içinde yaşadığı toplumdur. Daha doğrusu düzen'dir. Eğer bir düzen daha doğuştan insanları sınıflandırıyorsa, kimina aç, kimini tok tutuyorsa, o toplumda insanları eşit yaşatmıyorsa elbet o düzende farklı ve egoist karakterler oluşur.

Bütün insanların düzelmesinin tek yolu o düzenin değişmesidir.

Burjuvazinin Dünyada ve Türkiye'de hem ekonomik - politik alanda, hem de düşünce alanında kendi sınıfsal çıkarları doğrultusunda tercihleri ve propagandası en iyi biçimde yapılıyor.

Köy - YSE İş Sendikasına Seydişehir Alüminyum fabrikasındaki Özgür Alüminyum - İş Sendikasına kongrelerine saldırılıyor. Shell'de, Or - Ko'da.

Pil fab'da vb... grevler yasaklanıyor. İşçi sınıfı düşüncesinin yaygınlaşmasını engellemek için, Anayasa ve yasalara uygunsuzluk, demokrasi dışı yoğun baskılar, saldırı, yaralama, cinayetler tertipleniyor.

Buna karşılık işçi sınıfının silâhı, kendi bilimsel dünya görüşü var. Her güncel olayda kullanılabilecek, her fikirsel tartışmada üstün gelecek toplumsal yararı önde tutan işçi sınıfının bilimsel dünya görüşü...

Bu görüşü edinmeye çalışmak, etraflıca öğrenmeye çabalamak, bunları çevremize yaymak bugünden yarına erteleyemiyeceğimiz kadar önemli bir görev. Çünkü radyo, televizyon, sağcı, basın, sinema gibi en büyük haberleşme araçlarını dahi kendi çıkarları kendi fikirsel doğrultusu yönünde kullanan burjuvaziye karşı bizim yapabileceğimiz en güçlü mücadele bizlerin ve tüm toplumun gerçek çıkarlarını görebilmek ve gösterebilmektir.

Bu konuda «neme lâzım»cılık, ne bizi ne de çocuklarımızı kurtarabilir. Ancak, burjuvazinin çıkarlarına yardımcılık etmiş, onun istediğini yerine getirmiş oluruz. Bizler bu yolla burjuvazinin görüşlerinin yaygınlaşmasına hizmet etmemeliyiz.

Kendi çıkarlarımız, toplumun çoğunluğunun yararı, davamız için mücadeleyi bu yüzden yürütmeli, hergün yeni vatandaşlar kazanarak örgütlü davamızı savunmalıyız.

«BİZLER İÇİN BUGÜN HEDEFİ ŞAŞIRMAMAK VE MANEVİYATIMIZI BOZMAMAK BÜYÜK ÖNEM TAŞIYOR. FAŞİZMİN HER ÜLKEDE PATLATTIĞI SİS BOMBALARI ELBİRLİĞİ İLE DAĞITILDI MIYDI, BU SİSİN ARDINDA İYİ BİR ESKİ TANIDIK GÖZE ÇARPAR! EVET, BU TANIDIK, SINIF BİLİNCİNE SAHİP İŞÇİLERİN DOĞUŞTAN DÜŞMANI OLAN EMPERYALİST AMERİKA'DIR! İŞÇİ SINIFININ VE EMEKÇİ HALKIN MÜCADELESİ GELİŞTİKÇE EMPERYALİSTLER «KOMÜNİZM» YAYGARASINA HIZ VERİR. ASLINDA «ANTİKÖMÜNİZM» BURJUVA İDEOLOJİSİNİN HAD DERECEDEKİ DEJENERE OLUŞUNDAN BAŞKA BİRŞEY DEĞİLDİR. BURJUVAZİNİN VE ONUN DÜZENİ KAPİTALİZMİN KİTLELERİN İHTİYAÇLARINA CEVAP VEREBİLECEK GÜCÜ VE TAKATİ YOKTUR. SOSYALİZME KARSI YÜRÜTTÜKLERİ KAMPANYA GERÇEKTE SOSYAL İLERLEME KORKUSUNDAN DOĞAR»

nato ve cento'dan çıkmalıyız

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) Genel Sekreteri İbrahim Güzelce, NATO ve CENTO'dan çekilmemizin ulusal bir gereklilik olduğuna değinerek faaliyetini sürdüren İncirlik üssünün de hemen kapatılmasını istemiştir.

DİSK Genel Sekreteri İbrahim Güzelce, Amerikan üslerine el konulmasının, 1969 temel ikili anlaşmalarının da iptalini gerektirdiğini belirten yazılı demecinde, özetle şöyle demiştir:

«Topraklarımızın üzerindeki Amerika Birleşik Devletleri'üs ve tesislerine el konulması, NATO ve CENTO ile olan ilişkilerimiz ve kurulması düşünülen savunma sanayii dışında düşünülemez. Bu yüzden, ABD generalinin komutasında bir saldırganlık örgütü olan NATO ve yine komşu Arap ülkelerinin ulusal mücadelesine karşı kurulmuş olan CENTO askeri paktlarından, hemen çekilmemiz ulusal bir gerekliliktir.»

DİSK Genel Sekreteri Güzelce, DİSK'in tüm komşularımızla barış ve karşılıklı işbirliği ve dostluk ilişkileri içinde yaşamamızı sağlayacak bağımsız ve onurlu bir dış politikanın hemen uygulanmasından yana olduğunu belirterek demecini tamamlamıştır.

ECA ve ELSEL'de SÖZLEŞME İMZALANDI

Sendikamız ile ELSEL GAZ ARMATÜRLERİ SAN. A. Ş. ve E.C.A. PRES DÖKÜM SAN. A.Ş. arasındaki toplu sözleşme anlaşmazlığı sonunda alınan grev kararından sonra, tataraflar görüşmeleri sürdürmüşler ve bunun sonucu olarak da 24.7.1975 tarihinde yaptıkları toplantıda, uyuşmazlık konularının tümü üzerinde anlaşarak, sözleşmeyi imzalamışlardır.

Varılan anlaşmaya göre sözleşme 1/3/1975 tarihinden itibaren 2 yıl süre ile yürürlükte kalacaktır.

İşyerinde asgari saat ücreti 650 kuruş olarak belirlenmiştir.

Üyelerimizin saat ücretlerine; 1/3/1975 tarihinden itibaren 400, 1/3/1976 tarihinden itibaren de 400 kuruş zam yapılacaktır.

Her sözleşme yılında 3'er maaş ikramiye alacak olan üyelerimize, 1250.— şer TL. yıllık ücretli izin ödeneği ile 500.— er TL. dini bayram ikramiyesi verilecektir. Dini bayram arefelerinde üyelerimiz tam gün ücretli izin yapacaklardır.

Kıdem tazminatlarının 31 güne çıkarıldığı toplu iş sözleşmesinde üyelerimiz, her sözleşme yılında 1250.— şer TL. yakacak ödeneği alacaklardır.

Üyelerimizin kanuni ihbar önellerine 8'er gün ilâve edilmiştir.

Üyelerimizin fazla çalışma ücretleri % 75, ancak, Ulusal Bayram, Genel Tatiller ve dini bayramların arife günleri ile kendi hafta tatilinde çalışan üyelerimizin ücretleri % 100 zamlı ödenecektir.

Üyelere günde bir öğün yemek işverence verilecek. Üyelerimizin işyerine geliş gidişlerindeki vasıta giderleri işverence ödenecektir.

Gece vardiyasında (saat 23.15 ilâ 07.15 arasında) çalışan üyelerimizin saat ücretleri 75 kuruş zamlı ödenecektir.

Eski tatbikattaki 3 yevmiye prim ödemesi kaldırılarak bunun yerine yeni sözleşme ile üyelerimize birinci sözleşme yılında 3500.— TL., ikinci sözleşme yılında 4250.— TL. programı teşvik ve tamamlama primi işverence ödenecektir.

Sosyal Yardımlar; evlenmede 1.000.— TL., doğumda 800.— TL., ölümde işçinin ölümünde yakınlarına 7.000.— TL., yakınlarının ölümünde üyeye 800.— TL, çocuk zammı her ay her çocuk için 40.— TL., askerlik yardımı da bir maaş olarak tesbit edilmiştir.

Üyelerimizin ilk okula devam eden her çocuğu için yılda 250.— TL., Orta ve Lisede olan her çocuğu için yılda 350.— TL., yüksek öğrenimde olan her bir çocuğuna da ayda 250.— TL. tahsil yardımı işverence ödenecektir.

Bundan başka geçici iş göremezlik ödeneği ile işçi sağlığı ve iş güvenliği ile sendikal, Sosyal hak ve menfaatlerde sağlayan bu toplu iş sözleşmesinden toplam (341) üyemiz istifade edecektir.

ülkemizde durum ve görevlerimiz

Baştarafı 1. sayfada

Sömürünün artması, beraberinde baskı ve terörü getiriyor. Çünkü halkımız ve en başta işçi sınıfımız hızla bilinçleniyor ve örgütleniyor. İşbirlikçi tekelci güçler, MC iktidarı aracılığıyla halkın mücadele ile kazandığı tüm demokratik hakları geri almaya çalışıyor. Bir yandan yasalarla, diğer yandan polis-komando işbirliği ve fiili zorluklarla demokratik haklarımızı yok etmeye uğraşıyorlar. Her gün bir ilerici kuruluş saldırıya uğruyor. Artık komando adı verilen faşist güruh doğrudan doğruya iktidar tarafından besleniyor. Bunlar sendika kongrelerini basmaya bile cüret ediyorlar. Bütün bunların yanında memur kıyımı hızlanmıştır. İktidara maşalık yapmayan memurlar sürülüyor. Yurtsever Öğretmenlerin canlarına kastediliyor.

Kısaca, MC İKTİDARI FAŞİZMİN BASAMAKLARINI TIRMANIYOR! Emperyalizme, ekonomik-politik ve silâh gücü bakımından bağımlı olan ülkemizdeki MC iktidarı, emperyalizmin Orta-Doğu siyasetine uygun davranıyor. MC iktidarının ülkemizin bağımsızlığı konusundaki ürkek tavrı şaşırtıcı değildir.

Çünkü bağımsızlık ve demokrasi birbirinden ayrılmaz şeylerdir. Demokrasiye kastedenlerin, bağımsızlıktan yana samimi olmaları mümkün değildir. ŞURASI KESİNLİKLE BİLİNMELİDİR Kİ, ASIL SORUN SİLAH AMBARGOSU DEĞİLDİR. ASIL SORUN, ÜLKEMİZİN EMPERYALİZME, EKONOMİK, SİYASAL VE ASKERİ BAKIMDAN BAĞLI OLUŞUDUR.

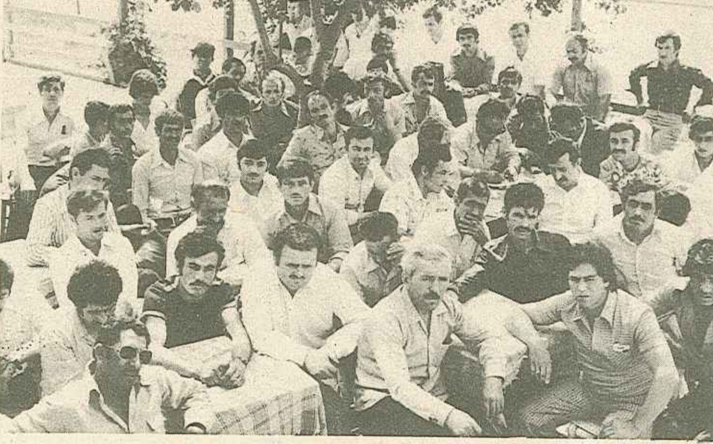
EMAŞ İŞÇİLERİ TEKMET-İŞ'İ LANETLEDİ

Safraköy - İSTANBUL XVI. Bölge Temsilciliğimize bağlı EMAŞ işyerinde çalışan 240 işçi bundan bir süre önce Tek-Met-İş Sendikasından istifa ederek saflarımıza katıldılar.

İşte EMAŞ İŞÇİSİNİN saflarımıza katılması üzerine Tek-Met-İş ve işveren birlikte harekete geçtiler. İş eren MADEN-İŞ'ten istifa edenlere prim dağıtacağını söylerken Tek-Met-İş'ten istifa edenlerden daha fazla aidat kesme yoluna gidildi.

Daha önceleri işçiler saat ücretlerine 50 krş. prim alırlarken sendikamıza üye olduktan sonra bu primi alamaz oldular. Tek-Met-İş ve işveren yandaşları hangi Notere ait olduğu saptanamayan ve suç sayılan bir takım belgeleri EMAŞ İşçisine zorla imza ettirmeye kalktılar.

EMAŞ İşçisi üzerinde her geçen gün baskı ve sindirme taktiklerinin bir başkası deneniyordu.

EMAŞ işyerinde çalışan işçilerle 20/7/1975 tarihinde bir toplantı düzenlendi.

EMAŞ İşçisinin isteği üzerine XVI. Bölge Temsilciliğimiz tarafından yapılan bu toplantıda, Sendikamız yöneticileri ile Tek-Met-İş yöneticileri işçi sorunlarını tartışacaklardı.

Ne var ki Tek-Met-İş sendikası başkanı bu yürekliliği gösteremiyerek yerine sendikasının 5 Bölge Temsilcisini gönderdi.

Bu kişiler EMAŞ İşçisinin sorunlarını tartışacak yerde sanki kendileri Sendikamızın üyesiymiş gibi temennilerde bulundular.

Bölge Temsilcimiz Hanefi ÖZTÜRK'ün ısrarlarına rağmen EMAŞ İşçisinin sorunlarını tartışmaktan kaçındılar.

Bunun üzerine Bölge Temsilcimiz söz alarak EMAŞ İşçisinin sorunlarını dile getiren bir konuşma yaptı. İşçi sınıfının birlik ve bütünlük içinde ekonomik mücadelesinin yanında politik mücadelesini de sürdürmesi gerektiğine değindi.

Bu toplantının sonunda, sermayenin gölgesinde yaşayanları da işçi sınıfının yanında olanları da bir kez daha gören EMAŞ İşçileri haklarını korumak için işveren yandaşlarına karşı sonuna dek mücadele etme kararı aldılar.

İŞÇİLERARASI DAYANIŞMA

Baştarafı 1. sayfada

güçleniyor. Portekiz işçi sınıfı ve emekci kitlelerinin demokrasi yolunda ilerleyen örgütlü mücadeleleri gerici, faşist güçler ve sınıfsal işbirliği içinde olan çevrelerce engellenmek isteniyor. Toplumsal rejimleri ayrı ülkelerin bir arada yaşama, yumuşama ve silahsızlanma politikası, yeni savaşların engellenmesi ve işçi sınıfı mücadelesinin daha da gelişmesi için yeni kosullar yaratıyor.

Emperyalist ülke ve devletler, bunların güdümündeki geri bıraktırılmış ülkelerin gerici ve faşist rejimleri, toplumsal kitle tabanlarını yitirmekte ve manevra sahaları daralmaktadır. Böylece otoriterlikleri artmakta, baskı ve terörleri yoğunlaşmaktadır.

Bu iki yönlü genel gelişim, sadece belirli bir ülke sorunları içinde başlayıp, aynı alanda son bulmamaktadır. Sömüren-ezen ve sömürülen-ezilen diye niteleyebileceğimiz bu iki gücün bulunduğu mücadele yöntemleri ulusal sorunlar içinde takılıp kalmamaktadır.

Günümüz modern dünyasının koşullarında da bu iki güç, iki sistemi arasındaki mücadele uluslararası plânda verilmektedir. Emperyalist güçler iktifatla yeni bir «denge» politikası, en önemlisi, yeni bir örgütlenme (Avrupa Politik Birliği, Avrupa Birleşik Ordusu gibi girişimler) peşindedir. Anti-emperyalist, demokrasi, barış ve toplumsal ilerlemeden yana olan güçlerde amansız düşmanların daha da geriletebilmek ve ileriye doğru yeni atılımlar kazanabilmek için uluslararası davanışmalarını her plânda sürdürme ve yenileme durumundalar. Her ülke ve halk, tarihsel olarak belirlenmis kendi ulusal özelliklerini gözönünde bulundurarak diğer ülke ve halkların mücadele biçim, öz ve deneylerinden yararlanma yollarını aramaktadır. Bundan dolayı da dünyamızda geniş bir anti-emperyalist ve anti faşist cephe kurulması gündemdedir.

Ulusal demokratik ve ilerici sendika merkezleri bu dayanışmayı üç plânda geliştirme ve güçlendirme atılımları içindedirler. Bunları şöyle sıralıyabiliriz.

1) Ulusal sınırlar içinde federasyonlar arasında,

2) Uluslararası düzeyde, çeşitli iş kollarında mücadele veren çeşitli ülke sendika federasyonları arasında ve uluslararası tekellere karşı,

3) Uluslararası barış, demokrasi ve toplumsal ilerlemeyi ilgilendiren konularda konfederasyonlar arası güç birliği ve dayanışma biçiminde.

Bu mücadelenin başını, her yerde, kendisinden yana olan demokratik güçlerle birlikte işçi sınıfı çekiyor. Emperyalizmin beslenme ve sömürü kaynaklarının en önemlisi olan tekelci kapitalizme, onunla işbirliği içinde olan yerli sermaye sınıfına; grevler, genel grevler yolu ile darbeler indiriyor.

Cünkü grev, heoimizin bildiği gibi, işçi sınıfının verdiği mücadelenin ana okuludur. Genel tanımı ile. yeni iktisadi ve toplumsal haklar almak veya mevcutları korumak amacıvla topluca yapılan bir evlem biçimi. Bu somut eylem biçimi ise, sermaye sınıflarını huzursuz ediyor.

Ancak, her alanda olduğu gibi, genellikle sendikal örgütlenme ve mücadeleyi yeni ve modern bicimdeki yöntemlerle geliştirmek, batı ülkelerindeki ilerici sendikaların verdiği «modern» demokratik hareket düzeyine ulaştırmavı sınıfsal bir görev olarak görmekteyiz. Bundan dolavı da burada önemli bir konuyu belirtmeden geçemiyeceğiz. Şöyleki;

1) Bir is kolu bölümünde verilen mücadeleve diğer iş kollarında örgütlü Sendikaların özellikle kitlesel desteğinin sağlanması,

2) Bir iş yerinde verilen mücadeleye diğer işkollarında örgütlü sendikaların örgütlerinin (kitleleriyle) katılmasının ve harekete sahip çıkmalarının sağlanması,

3) Grevdeki işçilere çevre halkının maddi ve manevi yardımının ulaştırılması,

4) Üyesi bulunulan uluslar arası üst örgütün (Uluslararası İşçi Dayanışması) desteğinin en hızlı ve etkin biçimde elde edilmesi.

Hiç kuşkusuz bu önerilerin hayata kavuşması sadece sendikal mücadeleye değil, işçi sınıfımızın maddi yaşam koşullarının esaslıca değişmesine de bağlı. Ancak, bugünden bu yolda ilerlemekte büyük yararlar vardır.

bize gelen işçi mektupları

Rüstem KARTAL
Çelik Montaj Motor Fab.
İşçi

SİYASET VE İŞÇİLER

Yurdumuzda belli başlı sermaye çevreleri, biz işçileri siyasetten uzak, politika dışı bir çizgide tutmayı gaye edinmiş ve bunuda sağlamışlardır. Bunu bir takım işçi kuruluşlarının yönetimlerini kendi ellerine geçirerek yapmışlardır.

— BEN EKMEK PARTİSİNDEYİM.

— PARTİLER ÜSTÜ POLİTİKA.

gibi sözcüklerini bizleri siyasi bir ağırlık kurmaktan uzaklaştırmak için yine bize empoze ettirmişlerdir. Çünkü sermaye sınıfı iyi biliyorki ekonomik haklar ancak siyasi denge kurulması ile alınır. Hali hazır ülkemizdeki partilerin yapısını incelersek, bir iki parti hariç diğer bütün partilerin kurucuları, ya zengin iş adamı veya büyük toprak sahibi veya hukuk diplomasını sermaye sahiplerinin hizmetine koymuş kişilerden oluşmuştur.

Biz işçileri siyasetten uzak kalmayı salık verenler ne garibtirki bizzat kendileri siyasetin etini veya kemiğini mey dana getirecek kadar iç içedirler.

Türk işçisi emek piyasasında sesini duyurabilmesi için bizzat siyasete girmeli ve hükümet yönetimlerinde söz sahibi olabilmesi için bir siyasi denge kurmasını sağlamalıdır. Bu siyasi denge bu gün için bir işçiler yönünden hızlı tempolarla ağırlık kazandığını beş sermaye partisinin ancak bir hükümet kurabileceği kadar sayıca azaldığını çok iyi değerlendirmemizde fayda vardır. Şöyle ki bu beş partinin alt yapı potansiyelini dahi biz işçi ve köylüler teşkil etmekteyiz. Görüldüğü gibi sermaye çevreleri siyasi alanda bize karşı kurmuş oldukları dengeyi yine bizlerden faydalanarak yapabilmektedirler.

Bu siyasi denge sermaye çevrelerini güllük, bolluk, bostanlık sağlamıştır. Bu denge sermaye çevrelerine, devletin mali kurumlarından hiç bir kayıt ve şarta bağlı olmayan büyük krediler almayı sağlamıştır. Bu siyasi denge sermayenin işçi ücretlerini daima kontrol altında tutma olanağını sağlamıştır. Bu denge tek taraflı olduğu için, sermaye çevreleri, iş kanunun kendi istekleri ve kendi yararları yönünden tanzim edilebilmesini ve kanunlaşmasını sağlamıştır.

Kısacası siyasi alanda ağırlığın sadece sermaye çevresinin elinde bulunduğu içindir ki bu çevrenin bütün menfaatleri yasalar tarafından korunmuş ve bütün hareketleri meşrulaştırılmıştır.

İşte biz işçiler için siyasetin ne denli, ne büyük ve ne kadar önemli olduğunu bilelim ve siyaset biz işçiler için, ekmek, su, evlât, toprak gibidir. Siyasi alanda kendi ağırlığını koyamayan işçi toplulukları ezilir, horgörülür, parçalanır, silinirler.

MADEN-İŞ GAZETESİ
DİSK'e bağlı Türkiye Maden-İş Sendikası adına:
Sahibi: Kemal TÜRKLER
Sorumlu Yönetmen: Kudret YILDIRIM
Yazışma ve Yönetim Yeri: Merter Sitesi Ahmet Kutsi Tecer Caddesi No: 10 Kat: 4 - İSTANBUL
Genel Merkez: Barbaros Bulvarı No: 58
Beşiktaş - İstanbul
Telefon: 48 50 74 / 48 50 75 / 48 50 76

BU SAYI 70.000 BASILMIŞTIR.

BASKI, AKSİSEDA MATBAASI

TÜRKİYE'de BİR MİLLETVEKİLİNİN BİR YILLIK MAAŞLARI TOPLAMINI BİR İŞÇİ ANCAK ONÜÇ SENEDE KAZANABİLİYOR

Haziran ayında meclisler tatile girmeden önce, sessiz sedasız meclislere getirilerek toplam 4,5 dakikada parlamentodan geçiveren kanun hepimizce malûmdur. Hani şu Senatör ve Milletvekillerinin maaşlarını brüt olarak 16 bin 200 liradan 28 bin 200 liraya çıkaran kanun.

İşte bu kanunla Türk milletvekili ve senatörleri Avrupa'nın en pahalı parlamenterleri haline gelmişlerdir. Avrupa'nın gelişmiş ve sanayi Ülke'leri olan Norveç, İsveç, Danimarka, Hollanda, Finlandiya ve İngiltere'deki parlamenterlerin maaşları ise Türk milletvekilleri ve senatörlerin maaşlarından daha azdır. Türkiye'de Milletvekillerinin aldıkları para, yıl içinde fiili çalışma süreleriyle karşılaştırıldığında, ortaya gülünç rakamlar çıkmaktadır. Geçtiğimiz dönemde millet meclisi 43 gün gibi kısa bir süre toplanmış ve parlamenterlerin bir saatlik çalışmaları 35 00 (Üçbinbeşyüz) liraya malolmuştur. Üstelik meclis, bu kavgalı gürültülü oturumlarda işçi sınıfı ve emekçi halkın yararına hiç bir kanun çıkarmamıştır.

Öte yandan Ülke'mizde fiilen (Günde sekiz saat) çalışmakta olan bir işçinin (ortalama olarak) aylığı 2.100 lira civarındadır. Bu hesaba göre, bir işçi saatte 870 kuruş almaktadır.

Kısacası; Türkiye'de bir parlamenter ayda 28.200 lira alırken, bir işçi en ağır şartlar altında çalıştığı halde, 12 ayda (Yani bir senede) bile bu parayı kazanamamaktadır. Bu duruma göre, Ülkemizde bir parlamenterin bir yıllık maaşları toplamını, bir işçi ancak onüç (13) sene ter dökerek kazanabilecektir.

Başka bir deyimle, Türkiye'deki parlamenterler, birey başına düşen (yıllık) Ulusal gelirin 39 katını almaktadırlar.

Belli başlı ülkelerde MEBUS MAAŞLARI

ÜLKELER	PARLAMENTERLERİN BİR YILLIK BRÜT ÜCRETLERİ	BİR YILDA BİREY BAŞINA DÜŞEN MİLLİ GELİR (TL)	PARLAMENTER ÜCRETLERİNİN BİREY BAŞINA DÜŞEN MİLLİ GELİRİN KAÇ KATI?	BİR YILLIK BRÜT İŞÇİ ÜCRETLERİ	PARLAMENTER ÜCRETLERİ İŞÇİ ÜCRETLERİNİN KAÇ KATI?
AMERİKA	637 bin 500 lira	92 bin 550 lira	7	243 bin 648 lira	3
BELÇİKA	447 bin lira	69 bin 750 lira	6	202 bin 176 lira	2
ALMANYA	402 bin lira	84 bin 150 lira	5	229 bin 824 lira	2
FRANSA	349 bin 500 lira	73 bin 500 lira	5	143 bin 424 lira	2
İTALYA	339 bin lira	37 bin 650 lira	9	156 bin 384 lira	2
TÜRKİYE	314 bin 400 lira	8 bin 100 lira	39	25 bin 200 lira	12
NORVEÇ	307 bin 500 lira	71 bin 700 lira	4		
İSVEÇ	301 bin 500 lira	92 bin 100 lira	3	307 bin 8 lira	
DANİMARKA	301 bin 500 lira	81 bin 900 lira	4		
HOLLANDA	258 bin lira	66 bin 150 lira	4		
FİNLANDİYA	220 bin 500 lira	55 bin 800 lira	4		
İNGİLTERE	148 bin 500 lira	46 bin 800 lira	3	117 bin 504 lira	1

yunanistan işçi sınıfının kapitalizme, faşizme ve emperyalizme karşı mücadelesi güçleniyor.

Yalnızca ülkemizde değil, bütün diğer kapitalist ülkelerde, egemen sınıf, işçilerin ve emekçilerin hedeflerini şaşırtmak için yoğun çaba gösterir. Bunun için kullandıkları metodlar pek çeşitlidir. Ama en önemlilerinden biri, sınıf mücadelesini gözlerden kaçırtmak, meseleyi milletler mücadelesi olarak ortaya koymaktır. Günümüzde, «Türk'ün Türk ten başka dostu yoktur» teranesi de bu şaşırtmaca taktiklerinden yalnızca birisidir. Nitekim yıllardan beri ülkemizi «Küçük Amerika» yapma sevdasında bulunan ama elli yıldır bu ülkeyi ileri çağdaş bir sanayi ülkesi haline getiremeyenler, yakın komşularımıza karşı kin ve husumeti sürdürmek için ellerinden geleni ardlarına koymamışlardır. Oysa nasıl bizler, ülkemizdeki burjuva sınıfına karşı iktidar mücadelesi yapıyorsak, aynı durum Yunan işçi sınıfı ve emekçileri için de aynıdır. İşçi sınıfının bütün dünyadaki çıkarlarının bir ve davalarının müşterek olduğu gerceğini gözlerden bir an kaçırdık mı, burjuvazinin açtığı tuzağa düştük demektir. Geçmişte olduğu gibi, günümüzde de bütün ülkelerin işçi sınıflarının birleşmeleri gerektiği en önemli sorun olarak önümüzde durmaktadır. Sendikamızın ve DİSK'e bağlı diğer kardeş sendikaların uluslararası sendikalara üye olmaları, işçi sınıfının bütün dünyadaki birliğini kurma yolunda atılmış önemli adımlardır. Ülkemizdeki burjuvazinin, basın-yayın yoluyla Yunan düşmanlığı ektiği ve sürdürdüğü yıllarda, 1971'de, Yunan burjuvazisi ile gizli anlaşmalar yapmış bulunmaları üzerinde düşünmek gerekir. Bizler gibi Yunan işçi sınıfı ve emekçi halkı da, insanlık dışı kapitalist düzene ve onu ayakta tutabilmek için girişilen kanlı sermaye diktatörlüğüne karşı yiğitçe mücadele vermektedir. Dünya burjuvazisinin ve dünya işçi sınıfının mücadelesini değerlendirirken, bunları gözümüzden kaçırmamak durumunda ve zorundayız. İşte o zaman «Türkün Türk'ten başka dostu yoktur» lafının neden kitlelere empoze edilmeye çalışıldığını kavramamız daha kolay olacaktır. Bizler Türkiye burjuvazisinin Amerikan, Fransız ya da Yunan burjuvazisi ile dostluklarını iyi biliriz. Bizlerinde dostu hangi ülkeden olursa olsun dünya işçi sınıfıdır. Emekçi halkıdır.

ATİNA

- İNŞAAT İŞÇİLERİ DAHA FAZLA ÜCRET, ERKEN EMEKLİLİK VE DAHA İYİ ÇALIŞMA KOŞULLARI İSTEĞİYLE GREVE GİDİNCE POLİS BU GREVİ KANLI BİR SEKİLDE BASTIRMAYA KALKIŞTI...
- OLAYA ASKERİ BİRLİKLER VE ZIRHLI ARAÇLARDA KATILDI...
- YUNAN BURJUVAZİSİ TEDİRGİN.!.

Atina'da geçtiğimiz hafta içinde 2500 inşaat işçisi ile güvenlik kuvvetleri arasında meydana gelen kanlı çatışmalardan sonra askeri birlikler kısmî alarma geçirilmiş ve bakanlıklarla resmi daireler kordon altına alınmıştır.

Yunanistan, yedi yıllık faşist cunta yönetiminden sonra demokrasiye geçişin birinci yılını kutlarken, caddelerde görülen askeri birlikler ve zırhlı araçlar halk arasında büyük heyecan yaratmıştır.

Geçtiğimiz hafta içindeki olaylar 2500 inşaat işçisinin greve giderek daha fazla ücret, erken emeklilik ve daha iyi çalışma koşulları için yürüyüşe geçmesiyle başlamıştır.

Akşama kadar devam eden olaylarda 106 işçi yaralanmış ve 480 kişide tutuklanmıştır.

Kadın işçiler işçi sınıfının sendikal ve siyasi mücadelesinde geride kalmamalı.

Bugün Maden-İş kolunda olduğu kadar, kimya, gıda, tekstil, tütün gibi iş kollarında binlerce kadın ve çocuk çalışıyor.

Uluslararası anlaşmalarla uymak zorunda olduğumuz Uluslararası Çalışma Örgütünün, özellikl ekadın işçileri ilgilendiren bir dizi kararı vardır. Bu kararların hayata geçirilmesi için öncelikle onların ne olduğunu bilmek gerekir :

★ Eşit işe eşit ücret, işlerin «kadın» ve «erkek» işi diye sunî şekilde ayrılmaması.

★ Eğitimde, iş bulmada fırsat eşitliği.

★ Analığın korunması, hamile işçinin işten atılmaması ve doğumdan sonra tekrar işine dönme garantisi, kreşlerin, çocuk yuvalarının kurulması.

★ Çalışma koşullarının düzeltilmesi, kadın ve erkek işçilerin sağlığına zararlı çalışma şartlarının ortadan kaldırılması.

★ Kadın işçilerin de sendikal organlarda söz ve karar sahibi olmalarının arttırılması.

★ İşçiler, işçi olduklarından birleşmelidirler. Onları dillerine, renklerine, ve cinsiyetlerine göre ayırmak ve bu farkları işçi sınıfının birliğini bölmek amacıyla kullanmak isteyenlere karşı uyanık olunmalıdır. Kadın-erkek tüm işçiler, ORTAK mücadele hedefleri etrafında birleşebilmelidirler. Kadın işçiler de bu ortak mücadeleye daha aktif olarak katılmalı ve haklarına sahip çıkabilmelidirler.

★ Bugün gerek Türkiye'de olsun gerekse diğer gelişmiş kapitalist ülkelerde olsun, kadınlar, işsizliğin, pahalılığın ve savaşın olmadığı, daha güzel daha adil ve yaşanmaya değer bir dünya için savaşıyor ve savaşmak zorundalarda..

AMERİKA DEFOL !.

Birgün çıkıp geldiler - anlamsız yüzlerini ve gülüşlerini - tüketim artıklarını üretim organlarını ve eski külotlarını - cikletlerini çukulatalarını getirip bıraktılar - tiklerini mimiklerini çiğliklerini - gençkızların düşlerini getirip bıraktılar - hergün hergün yeniden getirip bıraktılar - iplerini oltalarını konservekutularını - süttozlarını soyalarını salemlerini - kısırlıkhaplarını madalyalarını tasmalarını - bayraklarını bayrakyırtmalarını sövmelerini - anamıza bacımıza çocuğumuza - en çok önem verdiğimiz şeylerimize - üretimorganlarını ve tüketimartıklarını kullanarak - Tanrının ve İsa'nın ve bizimkilerin izniyle - atlarını seyislerini çombelerini - tıraşlarını ve dişlerini getirip bıraktılar - hergün hergün yeniden getirip bıraktılar - sonra güzel güzel anlaşmaları - sonra güzel güzel sözleşmeleri - sonra güzel güzel paylaşmaları - asılmışların ve asılacakların izniyle - ve durmadan durmadan baltazar bayramlarını - sonra güzel güzel savaş uçaklarını - radarları rampaları atom bombalarını - denizaltı denizüstü birşeylerini - bilincaltı bilincüstü herşeylerini - piekslerini bitekslerini bitpazarlarını - eroinlerini kokainlerini getirip bıraktılar - hergün hergün yeniden getirip bıraktılar-

ve sonra çekilip gitmediler gemilerine
ve sonra çekilip gitmediler gemilerine
ve sonra çekilip gitmediler gemilerine
ve artık okadar çok şey getirdiler ki
ve artık okadar çok şey getirdiler ki
ve artık okadar çok şey getirdiler ki
bağımsızlığa yer kalmadı ülkemde

■ Hasan Hüseyin